

קעג א מיי' פ"א מהל'
זוקי ממון הל' ה'
סמג עשין קו טו"ע ח"מ
ס' שפט סעיף ו':
קעד ב מיי' שס הללה ו'
טור ש"ע שס סעיף
ז':

קעגן ג' מיי' ש'ס' הלכה ה
סמג ש'ס' טור ש"ע
ש'ס' סעיף ז' ועיין ש'ס'
בטור:

רבינו חננאל
מתני'. חמשה תמים
והחמשה כו'. ושלשון
וטרקין בראי מנתי' לא
מתקמא ספור' ותיצרה
ברבאי אפי' חסורי מיחוסא
והכי קתני' ה' תמים, ה'
נאון, משלמין אלא צפי
זקוק, ואילו הן נגיחה חזפה
נשיכה וריצה בעיניה, ואם
העדר, חמתון מוערין
משלם נאן שלם מן
הגליל. ורשן ורגל מוערין
מתחלתן הן, השן בראי
לה והרגל לשבר כרד
הילוכה ושור המוער
חמורת ברשות
הנזיק, חמורת בר
רובנן. והאדם, המזיק, ויש
מקצתן כרעין באלו, ואולי
והוא והדבור והגמב
והחמשה תמים הן כו'. ולא
לרבוץ, אמר ר' אלעזר
אינו מועד רבועה על כמים
גדולין, ומכאן
משלם שני זקוק. אבל על
פנים קטנים אורחיה הוא
נאון שלם משלם. ואמר'
גימ' מסייעא ליה בהמה
מועדת ללכת כדרכה
ולשבר ולפזע את האדם
ואת בהמה ואת הכלים.
ואולי ר' ירמיה' מן הצד היא
אורחיה יהוא חפוף
מתהפכת כעין זחילון
שדורך בהמה להחליק
בהעדרה, אבל לרבוץ על
הדמים לא, ואסקי', איכא
רביא לזו ממועד ופריך ר'
אלעזר מנתי' ורשן הם
בפכין גדולים, מנתיא
מנתי' מועדת בפכין קטנים.
מפוזרין דרב ויסק
שפעין דנפרא וזבוע
תרווייהו אלא כפי ניהו, ויש
נפראו שם תאבא וזבוע
שם זוכר א'. וישלמי
שבשת פסא ר' יוסי בי
בון בשר ר' זבדי אחת
שלבע שנים קביה'
המליך (שלם) [עלמא]
(ב) ממוזא דירשא מתעבר
עקרב דרומאי סממא
תולעתא דרומאי מתעברא
אורעי. ודוהרמא מתעברא
זביר, עתקא
מתעברא חזיר. בר שרובא
דונגא מתעברא דל.
דנתיא צבעו זכר לאחור ר'
ענפי. נעשית ערפי. ערפי
לאחור ר' קיש נעשית
קישמו. קישמו לאחור ר'
שנים נעשית חייה, ויש
אומ' חתה. ויש לאחור ר'
שנים נעשית שרר
שלארם לאחור ע' שנים
נעשית חנה ורשן מילי
בהוואו דלרע בן כמרמדי.
והוא

(א) פי' רבינו הוא כלשנא
אחרתא שבי' רש"י ו"ל.
(ב) לפנינו בירושלמי שם איחא
מומיתא דרישא כו' ודמינא
שמאי.